

faa dog foreligget ifølge Sagens egen Natur — nemlig, hvorledes vi skulle behandle de Paragrapher, som ikke ere medtagne i Udkastet, fordi de høre til Fællesforfatningen, eller de Paragrapher, som vi selv skulle mene maatte høre til Fællesforfatningen, saa har jeg tænkt mig at foreslaae den ærede Forsamling at gaae følgende Vej, nemlig: at optage en midlertidig Paragraph, som slutter sig til det nu foreliggende Udkast, og som indbefatter alle de Paragrapher, der af de nævnte Marsager gaae ud af vor nuværende Grundlov, saaledes, at den nye voterede Grundlov for Landsdelen Danmark, i Forbindelse med hiin midlertidige Paragraph, bliver den hele nuværende Grundlov med de Forandringer, som den maatte lide under denne Behandling, og til denne midlertidige Paragraph skulde der knyttes en Bestemmelse om, hvorledes den kan falde bort. Der som den ærede Formand vilde tillade mig at gjøre en Undtagelse fra Reglen og tillade mig at læse et Par Ord op, saa vilde jeg med større Sikkerhed kunne gjøre klart, hvad jeg mener.

Formanden: Ja, naar det, der ønskes oplæst, ikke er altfor langt, saa skal jeg ikke have Noget derimod at erindre.

Ischerning: For det Første er det kort, og for det Andet troer jeg dog, at det i dette Dieblif vil have saamegen Interesse for Tilhørerne, at de tilgive mig, selv om det kunde synes lidt langt.

Mit Forslag gaaer ud paa, at der tilføies Udkastet en:

„Midlertidig Paragraph,
hvor optages alle de Paragrapher af Grundloven, som ansees at burde overgaae til Fællesforfatningen, men ikke passe i Landsdeelsforfatningen, hvorefter tilføies:

Denne Paragraph med alle deri indeholdte Bestemmelser bortfalder, naar en af følgende 3 Betingelser gaaer i Dpshjdselse:

1) Naar Hs. Majestæt allernaadigst lader, i Genhold til Kundgjørelsen af 28 Januar 1852, udgaae en Forfatningslov for Fællesstaten, hvori de i denne midlertidige Paragraph forannævnte fra Danmarks Riges Grundlov optagne Bestemmelser indeholdes.

2) Naar den danske Rigsdag, efterat have modtaget Meddelelse af den Fællesforfatning, som Kongen ufortøvet agter allernaadigst at lade udgaae — Forsamlingen vil her see, at jeg her hengiver Meget i Tillid til Kongen — „beslutter, at denne midlertidige Paragraph skal udgaae. Denne Beslutning skal tages efter samme Regler som de, der følges for at tage Beslutninger i Thingene.“ Det er muligt, at Formuleringen af Paragraphen er uheldig, men desovære veed det ærede Thing altfor godt, at, medens min Mening er god, er jeg ofte uheldig i Formen.

3) „Naar det maatte have behaget Hs. Majestæt allernaadigst at sammensalde en Forsamling af Afsendige fra den danske Rigsdag og de andre Landsdeels-Forsamlinger, der fremstille Landsdelene, som udgjøre det danske Monarchie, sammensat med Hensyn til Medlemmernes Antal efter et Forhold, som svarer til det, der er antaget for Delelser til Statsfornödenhederne; og naar det fremdeles maatte være lykkedes for Kongens Regjering at forene sig med en saadan Forsamling om en Fællesforfatning, som derpaa har vundet Hs. Majestæts allernaadigste Bisald og er bleven ophøiet til Lov.“

Det er under disse 3 Betingelser, at Paragraphen efter min Mening skal bortfalde. Ved den første og sidste Betingelse falder den midlertidige Paragraph bort af sig selv; de forudsatte ikke noget Forfatningsudkast foreslagt til nærmere Undersøgelse af denne Rigsdag; ved den anden Vej derimod staaer det Regjeringen frit for, om den hellere foretrækker at forelægge Udkast til Forfatningen, at gjøre det i hvilket som helst Dieblif det skulde være, efterat denne Grundlov med sin midlertidige Paragraph er antagen, og, ved paa den Maade at skaffe den midlertidige Paragraph til at falde bort, kommer Rigsdagen ikke til at forhandle over Lovens Bestaafenhed, men kommer til den enkelte Beslutning, enten at antage eller forkaste den, det vil sige, enten at bortkaste den midlertidige Paragraph eller beholde den. Saalænge den midlertidige Paragraph bestaer, saa bestaer altsaa i Virkeligheden ingen Fællesforfatning. Det var den Vej, jeg havde troet, man kunde gaae, og det ærede Thing vil jo